

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s ársa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

110-ik szám.

Brassó, Kedd, szeptember 25-én.

IV. évfolyam 1888.

Felhívás előfizetésre.

Négy év óta küzd a „Brassó” a legszenvedőbb célért: magyarságunk tömörítése-, a magyar állam tekintélyének megővése-, az állameszme terjesztése- s a nemzetiségek közötti béke helyreállításáért.

Brassóban, ezen maroknyi, önerejére utalt magyarság között a fokozott igényeknek megfelelő magyar lapot kiadni, nagy áldozat.

Ez áldozat hathatós támogatást igényel. Erdély művelt magyar közönsége van erre hivatva s elsősorban a határszéli megyék magyarsága, melynek érdekei azonosak e lap érdekeivel.

A „Brassó” hazánk több jeles publicistája szellemi támogatásával dicsekedhetik; irány- czikkjeit is nagyobbára ezek írják.

Román és szász lapszemléi specialitások hírlapirodalmunkban.

Széles körű összeköttetései folytán azonnali kellemes helyzetben van, hogy gyorsan tudósít mindenről. Távirataiból ugyanakkor értesül a közönség Erdélyben hazánk s a külföld eseményeiről, mint a fővárosi közönség a saját lapjaiból, rendszeresen tehát két nappal előbb, mint az ideérkező budapesti lapokból.

Tárczája jeles írók termékeiből áll.

Szívesen nyújt tért a vidéki érdekeknek, sőt Fogaras-, Kis- és Nagy-Küküllő és Széchenyi megyéknek külön rovatai is vannak, külön társaszerkesztők vezetése alatt.

Szóval: a lap azon van, hogy a közönség igényeit minden tekintetben kielégítse.

Az olvasónak jó lapot igyekszünk nyújtani, ki e mellett valóságos hazafias missziót teljesítő vállalatot támogat.

A jövő hó elsejével negyedik évfolyamunk utolsó negyedébe lépünk. A bizonytalan politikai helyzet különös érdeket fog a jövő évfolyamunkban lapunknak kölcsönözni.

Mi nem riadunk vissza áldozattól, csak kérjük ennek fejében a szíves támogatást. A kik eddig is támogattak, fogadják érte köszönetünket; de kérjük jövőre is szíves támogatásukat s lapunk szíves terjesztését. Vajha minden előfizetőnk csak egy-egy új előfizetőt szerezne!

Ismételten kérjük a n. é. közönség jóindulatú támogatását.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Az új kultuszminiszter.

Csáky Albin gróf tehát magyar kultuszminiszter lett, átvéve egyúttal a kultuszminiszteri állással Eötvös és Trefort örökét.

A mit Eötvös kezdeményezett, azt Trefort folytató. A mi Eötvösnek nem volt megengedve, abban Trefort gyönyörködhetett: életében láthatta még diadalmaskodni eszméit, életében élvezhette még munkája gyümölcsét.

Eötvös és Trefort megvetették alapját a magyar nemzeti kulturának s népnevelésnek. A ki utánuk ül az általuk üresen hagyott miniszteri székbe, arra nem vár ugyan új feladat, de azért mégis nagyon terhes: tovább kell folytatni a megkezdett munkát, tökéletesíteni a hiányos és hézagos alkotást.

Ne tagadjuk — hisz szemmel látható — hogy közoktatásunk, ha rohamosan haladt is az utóbbi husz év alatt, hézagos és sok tekintetben ingadozó.

Trefort nagy volt alkotó erejében, de megvolt benne is az a hiba, hogy szüntelen újat s újat teremtett, a meglévőket biztos alapra fektetése nélkül.

Iskoláink Trefort tizenöt éves minisztersége alatt megkétszereződtek. Ámde ha ezzel szemben azt kérjük: vajjon szilárd alapon nyugosznak-e ezen iskolák mind? a tökély teljes fokán állanak-e azok? — akkor be kell vallanunk, hogy iskolánk van ugyan sok, de ezek nem minden tekintetben felelnek meg a kor kívánalmainak, sem a hozzájuk kötött várakozásoknak.

Igaz, hogy nem Trefort hibája az, ha az állampénztárból nem telt mindenre, a mit ő akart. Ámde tagadhatatlanul hiba az, hogy új intézetek létesítése helyett a régiak — a már fennállók nem tökéletesítették.

Ebbe a hibába nem szabad esnie az új kultuszminiszternek, Csáky Albin grófnak, hiszen a magyar közélet egy közel negyedszázados harcra jutott a korona tanácsába.

Gróf Csáky Albint neve, multja, kiváló politikai tapintata s mindenekfelett erős magyar nemzeti érzéke kvalifikálja a magyar kultuszminiszterségre. Ez az, mit a magyar kultuszminiszter első sorban kíván a nemzet: erős magyar nemzeti érzéket.

A kultuszminiszter kezében van a magyar nemzeti állam sorsa, e tárczától függ első sorban Magyarország magyar nemzeti jellege.

A miniszterre lett szepesi főispán bizonyára méltó örököse lesz Eötvös és Trefort hagyatékának, s a midőn közoktatásügyünk emelésére mindent meg fog tenni, a mit egy művelt nemzetnek ez irányban tennie kell, — bizonyára számolni fog azzal is, hogy kezébe van egyúttal hazánk vallástigye letéve; ő az alkotmányos őre a vallás-szabadságnak.

E tekintetben nehéz szerep vár reá, különösen kineveztetése előzményei után, midőn több oldalról lett hangoztatva, hogy a katolikus klérus ellenséges álláspontot foglal el az ő miniszterségével szemben. Mennyiben igaz, vagy nem igaz e hír, nem tudjuk. Annyi azonban bizonyos, hogy az új kultuszminiszterre ez irányban igen terhes feladatok várnak s különösen azóta, hogy Trefort s a hercegprímás közt komoly differenciák merültek fel, melyek még ez ideig elintézve nincsenek.

Ha valahol, úgy hazánkban van fontos-sága annak, hogy az állam erejét az alatta viruló s védelmét és jótéteményeit élvező egyházakkal folytatott harcz ne emészsze; sőt inkább, hogy az állam, nagy feladatai teljesítésében ez egyházak önzetlen, hivatásszerű és buzgó közreműködésére mindig számíthasson.

Egyházaink mindegyike tisztában van azzal, mivel tartozik az államnak. S ha időnként fel is merülnek differenciák állam és egyház közt, azoknak soha sem szabad oly élessé válniok, hogy áthidalni ne lehessen.

Az állam és egyház érdeke sok tekintetben azonos. Ezen érdekességet ápolni, mindkét fél kötelessége.

Nem kételkedünk benne, hogy az új kultuszminiszter nem fog más irányt követni e tekintetben sem, mint elődei: sértetlen hagyni az egyházak jogait, de fentartani sértetlenül az állam tekintélyét s jogkörét.

E reményben üdvözlí Magyarország közvéleménye az új kultuszminisztert.

Belföld.

Brassó, szept. 24. (Az állami adók.) Miként a „Pester Correspondenz” értesül, az adók befolyásával

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A szilasi népbank.

— Elbeszélés. —

Írta: Csulak Lajos.

(Folytatás.)

Már az ebéd felett vette észre az öreg ur — látszott a képéből, kitűnt a társalgásából — hogy ennek a fiúnak aligha jóban jár az esze. De meg az anyjuk is érintgetett valamit, a mennyi teljesen elég volt, hogy az öreg ur tisztában legyen a látogatással.

— Szervusz! Tudom, miért jöttél: a pulyka békült fel, ugy-e? No ne tagadd, ugy is tudok mindent. Hát az nem baj: jól tette. Jere csak ide közelebb, ülj le ide mellém. . . Van dohányod? Ott az enyém, gyujts rá!

A fiatal ember, mint a tetten kapott bűnös, ijed- telen engedett magával tenni mindent. Szivarkát csí- nált magának s leült a székre.

— No már most figyelj reám, — kezdé az öreg.

— Mikor az a német nem volt megszületve sem erre a világra, akkor én már ismertem a vasutat, lóver- senyt, kaszinót, nyomdát, egyleteket, bankokat; vagy kilencz esztendeig hányódtam mint katona, volt alkal- mam megismerni eleget. Azt se higgyed ősém, hogy válemi inkarnátus esküdt ellensége vagyok azoknak; sőt ellenkezőleg. Mikor én hazajöttem külső or-

szágból s láttam, hogy milyen messzire elmaradtunk mi azoktól, én akkor csak arra kértem az istent: bár addig éltessem, a mig azokat az intézményeket meg- honosodva látom nálunk is. De, jegyezd meg magad- nak jól, hogy a mig mi vagy 600 esztendeig védel- mezük a németet, annak addig maradt elég ideje arra, hogy haladjon. Hanem nekünk nem. Azért én nem képzelek magunkra veszedelmesebb dolgot annál, hogy ha mi utánacsinaljuk nagy hamarossággal azo- kat a dolgokat, mert mi akkor okvetetlen a kultura kellő közepébe csuppanunk. Oh, pedig dehogy csu- panunk, dehogy csuppanunk! Oda, édes fiacskám, leg- elsöbben is szükséges, hogy beleneveljük a nemzetet; igen, azt. Csakhogy odáig még idő kell. Vagy mit gondolsz, kinek a számára kell a bank? Annak, a ki gazdálkodni tud. Vagy megtakarítja a pénzét s beteszi; vagy pedig kiveszi kölcsön, de ugy forgatja, hogy a tőke is meglegyen, a kamat is kijöjjön és magának is maradjon. Pedig mi még nem értünk ehhez. Menj azért csak vissza a némethez s mondd meg neki így: a mikor én elérkezettnek látom az időt, akkor én nem várom tőle, hogy ő kezdje, magam fogom életre hívni. Addig . . . addig csak még érvék.

És az idő eljött.

Az a fiatal ember nem ment vissza a némethez, hanem ügyvédi irodát nyitott a helyett. Az a napon- kint szaporodó iskola, az kezdte ontani az erőt, ér-

lelni a nemzetet. A természet pedig kezdte nem adni az áldását. A földmives három évben sem kapta ki tőkéjét, kénytelen volt kölcsön-pénzre szorulni — és tönkre tette az uzsora; az iparos czikkjeit ingyen sem vette senki: vagy ott kellett tehát hagyni a műhelyét és elmenni kapálni, vagy ő is kénytelen volt kölcsön- pénzzel manipulálni.

Furesa contradictio: szellemi előremenés, anyagi hátramaradás! — Ilyen korba jutottunk.

Az idő eljött, s azt az időt Bodoki Dani bácsi egészen átértette. Itt van; tehát itt van: tenni kell. Meglett.

Dani bácsiéknál az volt a családi szokás, hogy mikor elvégezte már azon napi teendőjét mindenki, nem volt hátra más, csak a fohászkodás dolga a kony- hában, akkor a bácsi kiszivta öblös pipáját, a néni átböngészte a harmadnapos politikát, mialatt maradt idő, megbeszélni a holnapi teendőket is.

Ezek a családi konferenciákon születtek meg mind azok a dolgok, a melyeket kezdeményezett a német, ellenzett a bácsi s végén mégis ő volt minde- niknek a keresztapja, fentartó gyámola; itt nem en- gedték megszületni azokat is, a melyeknek idejét még nem látta elérkezettnek sem a bácsi, sem a néni. — Bizony, a néni! . . . Hej, okos egy asszony volt ökeme! Bodoki bácsi nem restelte bevallani többször, hogy életében semmihez sem kezdett addig, mig meg nem

mindenképen meg lehetünk elégedve. A 3-ik negyed igen kedvező lesz; ez már most is tisztán mutatkozik. Az állampénztárak állománya annyira virágzó, hogy még az esedékessé vált kincstári jegyek meglehetősen bevétele után is mindig igen jelentékeny összegek hagytak a bankoknál, hol a kereskedelmi forgalom, nevezetesen a kiviteli élénkítésére fordítottak. — Az 1889-iki költségvetésben a legközelebbi napokban más az utolsó csiszolást végzik; az még valószínűleg szeptember hó folyamán a maga egészében a minisztertanács elé kerül s végérvényesen megállapítatik úgy, hogy haladéktalanul kinyomatni, az országgyűlés megnyitása után azonnal beterjeszteni s egyúttal a sajtónak is megküldeni lehet. — A szeszfélek után fizetendő pótdó az egész országban simán teljesített és a mennyire az eredmény maig ismeretes, alkalmasint fölmúlja azon három millió forintnyi összeget, melyet belőle vártak. Az eredmény a folyó évi mérlegre mindenesetre kedvező befolyással lesz. Ezúttal bizton reménylik, hogy a zárszámadások nem fogják meghazudtolni a megállapított költségvetési tételeket.

Külpolitikai szemle.

Brassó, szept. 24.

A francia diplomáciai köreiből élénken foglalkoznak gróf Kálnoky friedrichsruhei látogatásával, mert bár abban nem látnak semmi feltűnőt, mégis, tekintettel a német császár közeli bécsi látogatására, azt hiszik, hogy a két államférfi értekezletei alkalmával megvetetett alapja a két uralkodó értekezletének. — Azt hiszik, hogy a bolgár kérdés is e megbeszélések tárgyát képezi, de a távol a pétervári és bécsi kabinet nézetei között sokkal nagyobb tartják, semhogy azok gyors áthidalása várható lenne. Feszülten várják a további történéseket. Afrikát illetően azt kérdeik, hogy a területnek Németország és Anglia közötti felosztásánál vajon gondolkodik-e Olaszországra is? Franciaországnak mindenesetre erőfeszítést kell majd kifejteni, hogy Befolyását Afrikába terjesztsze és megszilárdítsa, mire mindjárt alkalmat nyújt a Lavigerie bíbornok által a rabszolgakereskedés ellen alapítandó társaság.

„Nord“ tudvalevőleg a czár külföldi szócsöve, Strossmayer püspökre vonatkozólag azt írja, hogy a szláv lapok hangja és a megrendszabályozott püspök tiszteletére rendezett tüntetések azt bizonyítják, hogy Strossmayer még népszerűbb lett, mint volt. Ha egyes körök abban a képzelődésben élnek, hogy a nép a püspöktől elfordult s hogy a népet tőle egyáltalában el lehet idegeníteni, úgy nagyon csalatkoznak. Pétervárt e Strossmayer eset igen kinosan érintette a politikai köröket és a béke szent ügyén érzékeny csorbát ütött.

A Vatikán a liberális lapok ama felfogása következtében, hogy II. Vilmos császár olaszországi látogatása annyit jelent, mint Rómának fővárosává való felavatása, azzal a kérelemmel fordult a berlini kabinethez, jelentse ki, hogy a császár-látogatásnak nincs e jellege,

Szerbia bolgár politikájában a Christics-kabinet hivatalba lépése óta barátságos fordulat állott be, mire megjegyzendő, hogy a Balkán államok semmiféle nemzetközi megállapodások által nincsenek arra hivatva

vagy jogositva, hogy a Bulgáriában a nagy sobranje által választott államfőnek az elismerést megadják vagy megtagadják; ellenben a sok politikai- és kereskedelmi érdek, melyek az összes Balkán-államokkal és Bulgáriával közösek, arra utalnak, hogy barátság és szerződések által szabályozott viszonylatok ápolassanak. Ez utóbbinak nem praedjudikálnak a bolgár fejedelm-kérdésnek, mely a nagyhatalmak által szabályozandó.

E szempontból kiindulva és Szerbia reális érdekei által vezettetve, a szerb kormány az ő elődeinek utasításait, melyek a sophiai szerb képviselőt arra utalták, hogy az udvarral szemben követendő magatartásában a nagyhatalmak képviselőihez csatlakozzék, oda módosítá, hogy lépjen ki az udvar irányában elfoglalt tartózkodó álláspontjából. Ugyanez okból Szerbia megkezdé Bulgáriával a tárgyalásokat, a kereskedelmi szerződés megkötése ügyében, ez utóbbira és Törökországra bizván, hogy egy török képviselőnek e tárgyalásokba való bevonását illetőleg megegyezzenek. Nem való, hogy Zia bey a porta nevében tiltakozott; ő csak kifejté kormányának álláspontját, mi illőleg tudomásul vétetett.

Gróf Csáky Albin.

Körösszeghy és Adorjáni gróf Csáky Albin, Szepesmegyében Krompachen született 1841. április havában. Atyja az 1892-ben elhunyt Csáky Ágost, anyja báró Prónay Iphigenia volt s így ő az ország egyik legrégebbi nemzetiségének sarja, a mennyiben őse még 1560-ban nyerték a grófi címet.

Gróf Csáky Albin, gimnasiunai tanulmányait Lőcsén, a jogi tanfolyamat Kassán és Budapesten végezve, 1863-ban ügyvédi diplomát nyert s 1865-ben, tehát 25 éves korában Szepesmegye löcsei kerületéből képviselőnek választmány, a kiegyezési tárgyalásokat előkészítő s a kiegyezést utóbb megkötött országgyűlésnek egyik korjegyzője volt. Azonban még ezen országgyűlés befejezése előtt, 1868. április havában az alkotmány visszaállítása után, Szepesmegye főispánjává kinevezetve, ugyanazon évi május hóban Lőcsén, a megye székhelyén, főispáni székébe beiktatott. Így tehát daczára aránylag fiatal korának, az ország legrégebbi főispánjainak volt s e mellett azok közül a főispánok közül való, kiket nemcsak hivataluk elfoglalásakor fogadott kitörő lelkesedés, hanem osztatlan rokonszenv kísért pályájukon és pedig évről-évre fokozódva.

Hasznos szolgálatai s ifjú tetteire jogosult várakozással töltötték el iránta az ország intéző köreit, úgy, hogy a hetvenes években, Szepesmegyén kívül Sárosmegye kormányzata is reá bízott, melynek főispánjáról csak 1878-ban mondott le, midőn megint egészsége megnehezíté számára a keltős szolgálatot, annál is inkább, mivel az 1878-iki rossz aratás és beállott burgonya betegség, a rá következő télen inséget hozván az ország felső megyéire, mint a nép nyomorának enyhítése céljából teendő intézkedésekre kinevezett kormánybiztosnak is, rendkívüli tevékenységet kelle kifejtenie.

Buzgó hivataloskodásának s a közügyek körül immár huszonkét év óta teljesített jó szolgálatainak elismerésül ő felsége a Lipót-rend középkeresztjével tüntette ki, melyhez utóbb a pápai Szent-Gergely-rend nagykeresztje is járult, a múlt évben pedig ő felsége belső titkos tanácsosává nevezetve ki, a megye kö-

zönsége megragadta az alkalmat, hogy bizalmának és ragaszkodásának szeretett főispánja iránt lelkes ovatiókban adjon kifejezést. De a kormány részéről sem maradtak el a kísérletek, tehetségét nagyobb tevékenységi kör számára megnyerni, így 1880-ban a közös pénzügyminiszteri, utóbb pedig a közlekedésügyi tárczával kínálták meg, melyet azonban, egészségi állapotára való tekintettel, nem fogadott el. Mint szónok is a legkiválóbbak egyike, a mint azt a főrendiházban fontosabb alkalmakkor elmondott beszédei is tanúsítják, melyek mindenkor a legnagyobb figyelemben részesültek.

Gróf Csáky Albin 1866-ban vette nőül Bolza Anna grófnőt, a néhány évvel ezelőtt elhunyt gróf Bolza István és Vay grófnő leányát, kivel gyermekeiktől megáldott boldog házasságot él s rendesen a megye székhelyétől két órányira fekvő Mindszenti szép kastélyában tölti a nyáridőt, a hol ilyenkor a felső vidék társaséletének, mondhatni, gócpontja van. Neje a legműveltebb főúri hölgyek egyike, ki újabb időben irodalmi téren is igen szép sikerrel lépett föl Dahn Felix „Odin vigasza“ című regényének jeles fordításával. A gróf maga is több szakszerű készütségről tanuskodó cikkek szerepel a publicistica terén s általában elmondhatni, hogy az irodalomnak és művészeteknek, különösen a zeneművészetnek alig lehetnek buzgóbb barátai, mint a lelkes grófi pár, melynek a magyar hazafias érzület szilárdítása körül is eléggé alig méltányolható érdemei vannak a fölvidéken.

Ő felsége, ez évi február hóban, a főasztalnokmesteri méltóságot ruházta rá és néhány nappal utóbb a főrendiház alelnökévé nevezte ki. Így tehát, mint Magyarország zászlós ura foglalalja el a miniszteri széket.

A helyzethez.

Bécsből írják a „Pester Correspondenz“-nek f. hó 23-ikáról:

Gróf Kálnoky már elhagyta Friedrichsruhét és visszaérkezett Bécsbe. Lehet sőt valószínű, hogy a két vezető államférfi zavartalan együttléte fontos eszmekiváltására, a legközelebbi időre szóló diplomáciai működési program szöveghozására, talán éppen megállapítására használta föl; de bizonyos az, hogy mindez a legnagyobb nyugalommal történik, a nélkül, hogy a helyzet tükrén csak a legesekélyebb hullámocskák is göndörödnének. Különösen itteni mérvadó politikai körökben úgy tekintették külügyi hivatalkunk illustris vezetőjének látogatási útját, mint valamely folyóügy elintézését és ezen oly egyszerű és természetes thézist állították fel. Miután Bismarck herczeg hetvenhárom éves és e mellett kissé beteges is, gróf Kálnoky ellenben vas egészségnek s rendkívüli testi erőnek örvendő, ennél fogva az utóbbi elengedi az előbbinek a látogatási tartozást, jól lehet Bismarck herczegnek lennie az idén a sor, és Friedrichsruhében találkozni barátjával. Hogy azonban mindenesetre összejönnek s miként évek sora óta minden évben, úgy az idén is, élőlészóval mindazt elmondják egymásnak, a mit még a státus papirosra sem bízhatnak s a mi az általános helyzetre tulajdonképen rányomja a pecsétet; azt egészen önmagától értendőnek tartják annyira, hogy nem az összejövetel megtörténte tűnik fel, hanem annak elmaradása kellene, hogy kellemetlenül sőt nyugtalanítólag hasson.

És még egy dolog kétségtelen: mind az, mit a nagy kancellár tervez és barátjával Kálnokyval megállapít, a világbéke szilárdítását célozza s e tekintetben császára a leghatékonyabban támogatja őt, a ki épenséggel fáradhatlan s kimeríthetetlen az európai jelen békés állapot tartóssága új személyes és tárgyi biztosítékainak fölkeresésében és kigondolásában. A német császár legújabbban egy nagyon is finom és kényes fonalat sző: kedvencz fivérének, Henriknek életboldogságát oly alapon szeretné fölépíteni, mely egyúttal az általános békebizalom alapjául és becses biztosítékául szolgálna; hogy minden teketória nélkül ki mondjuk, — az ifjú császárnak egyik forrón óhajtott célja az, hogy gyengéden szeretett fivérét egy herczegnővel házassítsa össze, ki a legközelebbi vérrokonság által tartozik a Habsburg-házhoz; és ő bizonyny nem fogja elmulasztani, megérkezvén Bécsben, megtenni a szükséges lépéseket, és pedig azon nyíltsággal, mely ezen ifjú uralkodót jellemzi. Vajjon Albrecht főherczegnek az utóbbi napokban Berlinben tett látogatása szintén ezen gyengéd ügygyel áll-e valamelyes összefüggésben, ily állításért kezkeskedni nem lehet, de bizonyos, hogy az agg főherczeg a német császári udvarnál nem csupán azon tisztelettel és hódolattal fogadtatott, mely a dicsgazdag és hadvezér megjelenése által ébresztetik, hanem oly szeretetteljes bensőséggel is, minővel csak vérrokont szokás fo-

beszélte vele. És nem bánta meg soha. Biztosra lehetett venni, hogy a mire a néni azt mondta: „jól van“, az jó is volt.

Most is, mikor én bevezetem a nyájas olvasót ide, ott ül a két öreg egy kerek asztal mellett, szemben egymással, s míg a bácsi félig lekonykölve, a néni mélyen barázdált homlokán iparkodik olvasni, az alatt a másik úgy tesz, mintha öreg pápaszemén át ő is olvasna, igazán pedig a tetején keresztül a bácsi komor arczát lesi.

— Megváltoztak az idők, anyjukom; nagyon megváltoztak!

— Meg.

— Nem tudnak élni ezek a szegény emberek. Olcsó minden, nincs miből pénzt csinálnak.

— Bizony!

— Segíteni kellene. Igen! tudod, mihez fogtak a zalánfalviak? Edényt szállítanak Oláhországba: kártyát, csebreket, s azt mondják, jól megy.

— Okos gondolat.

— Egy műmalmot is pengetnek; a tavaszon meg egy cseh fog lejöni hozzánk s széjjelne, hátha cukorgyárat lehetne csinálni.

— Nagyszerű. Hanem abban ennek a mi szegény népünknek nem fog jutni része.

— Már miért ne juthatna?

— Nincs pénze.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Știință - BCU Cluj-Napoca.

Jelentőséges események küszöbén állunk: az égő tétlenségtől izzó ifjú német császár még sok meglepetést fog készíteni a mostani kornak.

Am tegye; minden gondolata, érzése, minden terve és cselekvése az általános boldogságnak, a világbékének szolgál: tökéletesen egyetértene vele, itt nagy bizalommal fogadják s törekvéseit őszintén méltatják.

Csendőrség — pénzügyőrség.

Az állami gépezetnek két, rangra nézve legalacsonyabb, fontosságra nézve igen tekintélyes fokozata: a csendőrség és pénzügyőrség.

Amaz őre a személy- és vagyonbiztonságnak, — tehát az állami lét alapjának, mert a hol a személy- s vagyonbiztonság nincs megőve, ott megszűnik a rend, a hol pedig a rend megszűnt, ott anarchia fejlődik, — anarchia mellett pedig nincs állam.

Emez őre az állam vagyoni helyzetének, legalsó s legfontosabb végrehajtója az állam jövedelmét biztosító törvényeknek.

A napról-napra fokozódó, általános európai gazdasági válság gyarapítja s növeszti a proletariátust. Ennek gyarapodásával csökken a személy- s vagyonbiztonság. S a mily arányban ez csökken, oly arányban növekedik a rend fenntartóinak, a csendőrségnek kötelessége, teendője.

Alig mulik el év, melyben a felkorbácsolt kedélyek, az elragadt s nekivadult szenvedélyek néhány áldozatot ne kívánnának a rend őrei, a csendőrök közül. S ha visszagondolunk a torontáli, szentendrei esetekre, hol a feldühödött nép botokkal s fejszékkel ütött agyon világos nappal két csendőrt; ha eszünkbe jut a földvári eset, hol két derék csendőr volt kitéve vad hordák százai dühének s csak bámulatos lélekjelenetének köszönte megszabadulását; ha elgondoljuk azon ezer- meg ezer veszélyt, melyben a szegény csendőr — különösen a mi erdős-bérczes erdélyi részeinkben, forog hivatása teljesítése közepette: bizony elhül bennünk a vér.

S a szegény pénzügyőr?

A polgárság által ellenségének tartva, már első megjelenése nem rokonszenves, mindenki a fürkésző, kutató finánczot, a spiczlit látja benne.

Szolgálatát csaknem ép oly súlyos, mint a csendőré. A városban megjárja, — de a vidéken s különösen határszélen, ott borzasztó. Éjjel-nappal szabadban, künny erdők-hegyen, bércezen-völgyön. A nemrég történt ósánczi csempészet esete eléggé jellemzi e szolgálatot, hol a kötelességét teljesítő pénzügyőr csak társa hirtelen a végső perczben történt megjelenésének köszönhetette a biztos haláltól való megszabadulását.

És most az új adótörvények fokozott kötelességeket róznak a pénzügyőrségre.

Ugy a csendőrök, mint a pénzügyőrök tehát újabb s terhesebb feladatok előtt állnak. A nyár forrósága s a tél dermesztő hidege nem akadály nekik terhes szolgálatukra s mikor a jólelkű gazda még ebét sem bocsátja ki a zárt helyiségből az idő zordonsága miatt, a szegény csendőrön, meg pénzügyőrön nem könnyűl senki, neki végeznie kell kötelességét s bár térdig ér a hó s sivit a szél, neki teljesítenie kell szolgálatát; esetleg ott portyázni a bércek szikláin, az erdők sűrűjében. És mivel kárpótolja őt ezért az állam, mint szolgálat-adó gazdája?

A csendőr kap 93 krt., a pénzügyőr 80 krt. napenként.

Arányban áll e ez a fizetés a munkával?

Nem!

És jogos-e, méltányos-e, hogy az állam elfogadja a szegény emberektől oly szolgálatot ily díjazás mellett?

Nem!

Sokat irtak már hivatalnokaink nyomorult fizetéséről.

Igazmind. Hivatalnokaink oly nyomoruságos fizetést élveznek, mint sehol többé a művelt Európában. A bíró, kitől függetlenséget kívánunk, oly fizetést kap, mely a „független” szó hangoztatásánál egyenesen neveltség. Meghalni sok, megélni kevés.

Valahányszor erről szó van, az hangoztatik: az állampénztár jelen állapota nem engedi még a java dalmazások felemelését.

Meghajlunk ez érv előtt, — bár nem szívesen.

Ámde a szegény csendőr és pénzügyőr még nem jutott eszébe senkinek. Pedig ennek csakugyan feltételül fel kellene emelnie a fizetését, mert míg a hivatalnokai fizetések felemelése csakugyan nagy mértékben telhelné meg az állampénztárt, ezek fizetésének felemelése — különösen most a gyarapított jövedelmek s ezzel szemben a terhesebb szolgálat mellett — valóban elenyésző csekélység volna. —

S ha nem is lehetne általánosságban, talán méltányos volna az oly szolgálat mellett, mint az erdélyi

részekben van, legalább némi szolgálati pótlék alakjában. —

Most, mikor az állami költségvetés részletes megállapítása előtt állunk, bizony méltányos volna, a csendőrök s pénzügyőrök súlyos helyzetét is tekintetbe venni.

Irodalom.

„Budapesti Hírlap.”

A „Budapesti Hírlap”-nak a hazai művelt olvasókörzség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésevel küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval! *magyarság!* Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A külső dolgozótársak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítókön kívül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hírlap” arról rögtön ne adjon hírt és kimerítő tudósítást.

A „Budapesti Hírlap” politikai cikkei Kaas Ivor báró, Rákossy Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal hiven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik.

Magyarország politikai és közléte fölül távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap: a „Budapesti Hírlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobb szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókön kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön kiküldetési tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hírlap” e célokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hírlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak.

A „Budapesti Hírlap” tárczarovata Teleky Sándor gróf, Toth Béla, Rákosi Viktor (Sipulus) és több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitűnő zurnalisták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közöljük.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, fél-évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadó-hivatalának, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.

Helyi és vidéki hírek.

Hunfalvy Pál a világhírű tudós néhány nap óta városunkban van, mint rokona, Rombauer Emil főreáliskolai igazgató vendége. Az ősz tudós vasárnap Sinaiban volt s holnap ismét Budapestre utazik.

Lönhardt Ferencz erdélyi róm. kath. püspök a legélénkebb ovációk tárgya Kolozsvárt. Fügymn. ifjuság f. hó 23-án fáklyászenét rendezett tiszteletére.

A „Székely Nemzet” a brassói magyarság alárendelt helyzetére következtet abból, hogy lapunk Radányi József ny. min. számtanácsos ur utóbbi levelét a közönség köréből rovatban közlé. Mindenkinek a maga guszta-sa szerint, — s így a „Sz. N.”-nek is! De szolgáljon neki egyuttal felvilágosításul, hogy Radányi ur nyilatkozata külön tárgyalatott a városi ügyek rovatában s így egy általa, ugyanezen ügyben külön is tett nyilatkozat csakis a közönség köréből jelenhetett meg, mert az csakugyan egy

hang — habár nagyon is figyelemre méltó — a közönség köréből.

Kamarai ülés. A brassói kereskedelmi és iparkamara f. hó 26-án este ülést tart, melynek napirendjén az iparos szövetkezetek kérdése is van s. p. értesülésünk szerint, a szegedi iparos-értekezlet megállapodásai alapján.

Országos vásár volt f. hó 20—21-én Csernátfaluközségében. A vásár — mint levelezőnk írja — minden tekintetben kielégítő volt, sokkal élénkebb, mint az előző évek vásárai. A vásári rend példás volt, a mi a hosszufalusi csendőrörshez tartozó derék csendőreink érdeme.

Az állam fenhatósága s a róm. kath. státus. A tegnapi nappal kezdődött kolozsvári státusgyűlés elé többek közt a közoktatásügyi miniszterium ama kivánságára, hogy a tanári eskümintába vétessék fel az, hogy az igazgatók és a tanárok tartoznak, illetve kötelesek az államkormány és közlegeinek rendeletét megtartani és végrehajtani: — az igazgatótanács megjegyzi, hogy a kivánság nem teljesíthető, miután az igazgatóknak és a tanároknak meg sem engedhető, hogy a kormánytól vagy közlegeitől közvetlen rendelkezést elfogadjanak.

Hírlapi anyag. »Obsor«, »Politik«, »Hlas Narod«, »Gazeta Narodova«-nak nevezik azon horvát és cseh lapokat, melyek Stroosmayerrel tündetőleg foglalkoznak s melyeket a brassói „Gazeta” nagy kegyesen olvasóinak bemutat. Így tesz azonban a »Kolozsvár« cikkeivel is. Az ellentétek tehát ki vannak egyenlítve. Van miből válogatni a »Gaz.« olvasóinak.

Megszökött az ó-kanizsai csendőrségi fogházból a szabadkai negyedmillios lopás főtettése. Tíz nap alatt ez már a második szökési eset ugyanabból a fogságból.

Szép stílus. Kevesen látogatják a román ifjak közül aránylag a kolozsvári Ferencz József egyetemet. Tetszik ez a hír a Tribunának s ugyancsak emleget. a »vért iszunk« és »bűdös bocskor« kifejezéseket. Ki látott valaha jó ilatú bocskort? Nem lehetne magasabb szempontból fogni fel és tárgyalni e fontos kérdést?

Nyolcz év egy pofonért. Münchenben a hadi tanács nyolcz évi fogságra ítelt egy 13-ik ezredbeli közkatonát, mivel egy altisztet felpofozott. — Drága pofon.

Szalónikiak Budapestu. Nagy társaság, nagyobb-ára keleti kereskedők, érkeztek f. hó 22-én Szalónikiból Budapestre. A vendégeket az „Országos iparegyesület” fényesen fogadta.

A sárgaláz egyre borzasztóbban terjed az Egyesült Államok déli vidékein. Jacksonban (Mississippi államban) sárgaláz következtében számos haláleset fordult elő. A lakosság kezdi a várost odahagyni.

A csók. Angliából jelentik a következő bolondos történetét: Lord Alcott falusi jószágán a napokban nagy társaság gyűlt össze. A lord ifju neje, ki szépségéről egész Angliában híres, egyszerre azzal az indítvánnyal állt elő, hogy rögtönözzenek az urak egy kis löversenyt s a nyertes ló lovasának egy csókot igért jutalmul szép ajkairól. Az urak ráállottak s rövid idő múlva egy fiatal ember, lord Alcottnak valami rokona jelentkezett, hogy a jutalom őt illeti. A bájos ifju nő kacagva csókoltta meg a boldog nyertest s a társaság már vidám beszélgetésbe eredt, mikor észrevették, hogy lord Alcott eltűnt s a férj megindította neje ellen a válopört.

Özvegy a máglyán. Hogy az ősi szakások, még a legembertelenebbek is, mily mélyen gyökereznek a nép lelkében, mutatja az a Calcuttaból érkező hír, hogy Cawnporenál egy brahman paraszt felesége a férje halála után önkényt elégette magát. Mikor a holttest elégetése után a halottas nép eltávozott, az özvegy észrevétlenül kilopódzott a még égő máglyához és elégette magát rajta. Mire észrevették, már egészen meg volt szenesedve.

Táviratok.

Budapest, szept. 25. (A „Brassó” eredeti távirata.) Kaas Ivor báró ellenzéki 67 szótöbbséggel a belváros képviselőjévé választott.

Berlin, szept. 25. (A „Brassó” eredeti távirata.) Bismarck megkérdeztetvén, kijelenté, hogy Frigyes császárnak közétett állítólagos naplóját a szöveg megtekintése után apokryphnak tartja.

Köln, szept. 25. (A „Brassó” eredeti távirata.) Egy magas állású katonatiszt a „Kölnische Zeitung”-ban legkedvezőtlenebbül nyilatkozik az orosz hadgyakorlatok lefolyásáról.

London, szept. 25. (A „Brassó” eredeti távirata.) Suakimból jelentik: A helyzet válságos. A lázadók az erőddet már ágyúkkal lövöldözik. Az ostromló had 10,000 főnyi. Egy britt ágyunaszád s egyiptomi zászlóalj ujjalag Suakimba küldetett.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 403.—1888. végrh.

Árverési hirdetemény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvényezikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a közhalmi kir. járásbírósa 2687./1888. számú végzése által nagy-ajtai Simon István javára ürmösi Mózes Ferencz ellen 100 frt tőke, ennek 1886. évi november hó 16-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 59 kr, ugy jelen árverés kitűzésével 2 frt 40 krban felmerült és még felmerülő költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólal lefoglalt és pedig: Mózes Ferencztől, lovak, szekerek, gabonák, 1 vaseke, Gyerő Jánostól 2 ló, 1 szekér, Gyerő Mihálytól 15 köböl búzából álló és összesen 369 frt becsértékű ingóságok nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a közhalmi kir. járásbírósa 2714.—1888. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Ürmös község házában leendő eszközölésére 1888. évi október hó 5-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezen oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a menyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi be-

jelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kőhalom, 1888. szept. hó 18.

(323) 1—1 Zakariás Kristóf, kir. bírósági végrehajtó.

A legjobb brünni szöveteket szállítja gyári áron a SIEGEL-IMHOF posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns őszi- vagy téli
férfi-öltönyre
elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

4-80 frt közönséges,

7-75 „ finom, (02-8818)

10-50 „ finomabb,

12-40 „ legfinomabb

valódi gyapjuból.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel átszőtt kamarnok, felső-kabát szövetek, palmerstonok és hoy télikabátokra; loden, vadászok és gazdák számára, peruvienne és tosking salonruhák, szövetek női ruhák számára stb.

Jó árúért és pontos kiszolgáltatásért kezesség.

Minták ingyen s bérmentve.

Minden
folyóirat, füzetes mű stb.
gyorsan, portamentesen rendeltetik meg

ZEIDNER H. és DRESSNANDT H. utódja
könyvkereskedők által

Brassóban, — a Buzasoron,
valamint beszereztek régi vagy folyó évfolyamok
hiányzó füzetet.

Ugyanitt elfogadtatnak előfizetések akármely füzet-
vagy kötetből kezdődőleg s melyek díjtalanul házhoz
szállítatnak. (324) 1—3

Egyéves önkéntesi tanfolyam.

A szegedi, legjobb hírnévnek örvendő katonai előkészítő iskola igazgatója több oldalról történt megkeresés folytán Debreczenben folyó évi október hó 4-én még egy tanfolyamot nyit, melyen az érettségi vizsgával nem bíró ifjak az egyéves önkéntesi vizsgára előkészítettnek.

A tanfolyam október 4-én kezdődik és tart 2 hónapig, november 25-éig. — Bővebb felvilágosítás program útján nyerhető az igazgatósági irodában (Széchenyi-utca).

A következő rendes tanfolyamok jövő 1889. évi január hó 2-án Szegeden nyílnak meg.

Debreczen, 1888. szeptember hó 8.

Somogyi Vilmos,
igazgató.

(311) 3—4

Szám 5600.—1888.

(325) 1—3

Hirdetemény.

Az alulirt városkapitányságnál következő talált s az illető megtalálók által átszolgáltatott tárgyak vannak letétben: több pénzösszeg ezüst- s papírpénzben, több ékszer, mint: broche, karperecz, fülbevaló, egy arany női-óra lánczczal, — továbbá különböző kendők, esőernyők és képek.

Erről jelen hirdetés azon megjegyzéssel tétetik közzé, hogy a vesztesek a tulajdonukat képező tárgyakat, ha arra vonatkozó tulajdonjogukat igazolni tudják, ezen hivatalnál átvehetik.

Azon tárgyakra nézve, melyek jelen hirdetés közzétételének napjától számítandó egy év alatt fel nem vétetnek, a törvény rendelkezései fognak alkalmaztatni.

Brassó, 1888. szeptember hó 19-én.

Iskola Alapítvány - Kolozsvár Központi Egyetemi Könyvtár - Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Felhívás a hölgyekhez!

Dr. Plausitz egészségügyi tanácsos urnak sikerült az orvostudomány és vegyészeti segélyével egy arczbőr-finomító kenőcsöt feltalálni, melyet Quirini Alajos gyógyszerész ur, hites törvényszéki vegyész a m. kir. kormánytól nyert szabadalom alapján állit elő.

Ezen kenőcs tulajdonsága, hogy öregebb hölgyeknél az arczránccok elsimítása által egészséges, üde és finom arczbőrt s így ifjabb kinézetet idéz elő. Ifjabb hölgyek arczbőrének szépségét és üdeségét rövid idő alatt hatványozza oly módon, hogy ezen tulajdonok fokozott mérvben késő évekig megmaradnak. Továbbá felülmulhatlannak bizonyult mindennemű arczfoltok, szeplők és apró kelések ellen; mely hiányokat rövid használat után nemcsak eltünteti, hanem az arczbőr finomságát és üdeségét is helyreállítja. — Az arczbőr rég elvesztett üdeségének, az arczfestés káros hatásainak és a bőr mindennemű tisztáltságnak eltávolítására egyedül biztos hatással bír. Jó szolgálatokat tesz továbbá a kéz bőr puhítására és finomítására nézve.

Főraktár Magyarország részére: Budapest, Quirini Alajos, újvilág-utca 2. sz.

Árak: 1 nagy tégely dr. Plausitz-fele kéz- és arczkenőcs 80 kr, 1/2 tégely 50 kr, 1 üveg arczmosóvíz 1 frt, 1/4 doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű 40 kr, 1/2 doboz 60 kr, 1 egész doboz 1 frt 10 kr, mind dr. Plausitz találmánya. Minden tégelyhez egy használati utasítás jár. Figyelmeztetem a t. közönséget, hogy csakis az tekinthető dr. Plausitz-fele kenőcsnek, a melynek tégelyén „Quirini Alajos gyógyszerész“ felirat bevése van.

Kapható a következő gyógyszerészeknél: Arad: Riad L., Alba: Riegel B., Agram: Pessics J., Békés Gyula: Winkler Fer., Brassóban: Kugler Edénél, Debreczenben: Mihálovics J., Dijenes: J., Eperjes: Schmidt K., Kolozsvár: Dr. Hintz Gy., Kassán: Megai G., Kecskemét: Korona Zs., Komárom: Schmiedthauer A., Lugos: Wéres L., Miskolc: Ujházi K., Nagyvárad: Bleyer K., Nagy-Becs-kerek: Menzer L., Pozsony: Scholz R., Pécs: Göbl K., Pancsova: Bauer F., Szeged: Barcsai K., Szolnok: Adler M., Szabadka: Joó K., Temesvár: Albert & Klausman. n

282 4—10

AZ „ALBINA”

(13-a) 40—

takarék- és hitelintézet brassói fiókja gabonaraktárában

a padlás és I. emelet kiadó. — A raktár külön vágány-nyal van a vaspályaudvarral összekötve.

A bérbeadó részek akár egészben, akár csak osztályonként is bérbe vehetők.

Az osztályok 3, 6 s 9 vagon rakományt foglalnak magukban; a teljes ür 24 vagon-rakomány.

Berakások súly- és hétszámra is elfogadtatnak.

Fekbér 100 klgr. után egy hétre 1 kr.

Határozott hosszabb időkre való bérbevételnél a bérösszeg tetemesen leszállítatik.

A bérlőknek megállapított díj mellett rendelkezésekre állanak: mérlegek, mértékek, rosták és trieurók.

Bővebbet közöl

az „ALBINA“ takarék- s hitelintézet
brassói irodája.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fiókinézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világkiállításokon, 1867-óta.

Mindenkor határozottan:

Liebig
társaság

hús-kivonata kérendő,

Csak akkor valódi,

ha minden doboz árújegye, a mel-
lékelt névaláírással
kék nyomásban van ellátva.

A Liebig társaság központi raktára az Osztrák-Magyarbirodalom számára:

Berck Károly, osztr. csász. kir. udvari szállító, Bécs, I., Wollzeile 9 sz. a.

Kapható továbbá valamennyi nagyobb fűszer-csemege és gyógyfűszer kereskedésben,
valamint, minden gyógyszerárban.

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világkiállításokon, 1867-óta.

A Liebig főle húskivonat kitűnő és erőteljes húsleves rogtóni előállítására, valamint leves, mártás, főzelék és húsételek javítására és fűszerezésére szolgál. Helyesen használva rendkívüli kényelmes-sége mellett, a háztartásban igen nagy megtakarításra is nyújt alkalmat. — A legkitűnőbb erősítőszert a gyengélkedők és betegek számára.

J. Liebig

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világkiállításokon, 1867-óta.